

PRZEPISY SANITARNE

OBOWIAZUJĄCE

WŁAŚCICIELI PLACÓW, DOMÓW, LOKATORÓW, ADMINISTRATORÓW I DOZORCÓW DOMOWYCH

NA PODSTAWIE

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76 z 1935 r.)

Na podstawie art. 11 1 pkt. (ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) W gminach miejskich i w miejscowościach, zamieszczonych w załączonym do rozporządzenia niniejszego spisie, miejsca publiczne, miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do wspólnego użytku najemców, oraz wszelkie place niezabudowane powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości, stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego.

(2) Utrzymanie czystości i porządku w gminach i miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców, i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono bezpośrednie utrzymanie czystości i porządku (dozorcy). Jeżeli właściciel z mocy ustawy lub umowy nie sprawuje zarządu nieruchomości, ciąży na nim obowiązek utrzymania czystości i porządku obciąża osoby, reprezentujące prawa właściciela w stosunku do tej nieruchomości (opiekuna małoletnie właściciela, dzierżawcę i t. p.) lub sprawujące jej zarząd.

(3) Do osób, wymienionych w ust. (2), należy utrzymanie czystości i porządku na połowie szerokości ulicy (chodnika i połowa szerokości jezdni) wzdłuż nieruchomości, jeżeli gmina nie przyjęła tych obowiązków.

(4) Utrzymanie czystości i porządku w innych miejscach publicznych należy do gminy.

§ 2. (1) W miejscach publicznych powinny znajdować się ustępy publiczne i kosze do śmieci.

(2) W ciepłej porze roku wszystkie miejsca, określone w § 1 ust. (1), powinny być stale, a zwłaszcza przed przystąpieniem do ich zamykania, polewane wodą w ilości, zapobiegającej podnoszeniu się kurzu. Postanowienie to nie dotyczy placów niezabudowanych.

§ 3. (1) W obrębie każdej nieruchomości powinien być:

- a) śmietnik, mocno i szczelnie zbudowany z ruchomą pokrywą,
 - b) ustęp,
 - c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli i t. p.
- Ponadto w klatkach schodowych na każdym piętrze powinna być spluwaczka, napełniona wodą.

(2) Śmietnik służy wyłącznie do składania odpadków suchych; nieczystości płynne należy w miejscowościach nieskanalizowanych wylewać do dołów ustępowych. Zawartość dołów ustępowych należy usuwać przy użyciu specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych, a w braku takich urządzeń — w hermetycznie zamkniętych beczkowozach.

(3) Śmieci i inne nieczystości powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników $\frac{2}{3}$ pojemności i, jeżeli nie są użyte jako nawóz, składane w miejscach, które wyznaczy zarząd gminy. Śmieci można usuwać tylko w wozach szczelnie przykrytych, wyraźnie oznaczonych „wóz do śmieci”. Wozy te nie mogą być używane do przewożenia artykułów żywności.

(4) Śmieci i wszelkie nieczystości usuwać można tylko w porze nocnej w godzinach, oznaczonych przez zarząd gminy.

§ 4. Zabrania się:

- a) zanieczyszczania miejsc publicznych, miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, placów niezabudowanych oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców;
- b) pozostawiania zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościami na klatkach schodowych i w innych miejscach, służących do wspólnego użytku najemców nieruchomości prywatnych;
- c) wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów;
- d) trzepania odzieży, pościeli itp. w oknach i na balkonach oraz poza godzinami, oznaczonymi przez zarząd gminy.

§ 5. (1) Pomieszczenie dla zwierząt gospodarczych (koni, bydła rogatego, nierogacizny i t. d.) i gnojowisk powinny być urządzone w taki sposób, aby nawóz nie zanieczyszczał terenu przyległego, a w szczególności studni, wyziewy zaś — powietrza.

(2) Powiatowa władza administracji ogólnej może wydać zakaz utrzymania zwierząt gospodarczych w pewnych dzielnicach lub w poszczególnych nieruchomościach gmin miejskich i miejscowości, zamieszczonych w załączniku, jeżeli uzna to za potrzebne ze względów zdrowotnych.

§ 6. Padlina zwierząt, padłych w obrębie gmin miejskich i miejscowości, zamieszczonych w załączniku, powinna być usunięta w ciągu 12 godzin od chwili padnięcia.

§ 7. Powiatowa władza administracji ogólnej może wydawać zarządzenia, zmierzające do odszczurzenia terenu i budynków w obrębie gmin miejskich i miejscowości, zamieszczonych w załączniku, na koszt właścicieli odnośnych obiektów w sposób i w terminach, przez tę władzę wskazanych.

§ 8. Nadzór nad wykonaniem rozporządzenia niniejszego należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

§ 9. Gminy miast i miejscowości, zamieszczonych w załączonym do rozporządzenia niniejszego spisie, obowiązane są w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego wydać szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe lub uzgodnić z postanowieniami tego rozporządzenia wydane już przez te gminy przepisy.

§ 10. Winni naruszenia postanowień rozporządzenia niniejszego ponoszą odpowiedzialność w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemiami: z dnia 10 czerwca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 346), oraz z dnia 19 maja 1932 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej wymienionego rozporządzenia na niektóre miejscowości (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 433).

Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski.

Wyd. „Przepisy Sanitarne” — Warszawa, ul. Wilejska 9

